

Nieprawdopodobne dokonanie

Przedmiot studium: Iz 50; 52-53.

Część I: Przegląd

W tym studium zbadamy przesłanie dotyczące mesjańskiego Sługi w Iz 50; 52-53. Postać mesjańskiego Sługi jest jednym z głównych tematów *Księgi Izajasza*. Iz 52-53 to wielka pieśń o Słudze. Trwają dyskusje wśród uczonych co do identyfikacji Sługi, o którym mowa w pieśni. Niektórzy sądzą, że Sługa ten to Izraela. Jednak sama *Księga Izajasza* zawiera pewne wskazówki pomagające dokonać wyraźnej, jednoznacznej identyfikacji Sługi jako Mesjasza. Pieśń najpierw ukazuje Mesjasza jako Króla (Iz 52,7-8), następnie identyfikuje Go jako Zbawcę i Odkupiciela (Iz 52,9-15), a w końcu ukazuje Jego mękę (Iz 53).

W tym studium zbadamy trzy główne tematy: (1) Pan jako Sługa, (2) Mesjasz - cierpiący Sługa oraz (3) Mesjasz - Odkupiciel i Król.

Część II: Komentarz

Pan jako Sługa. Kiedy studiujemy pieśń o Słudze (Iz 52-53), powinniśmy studiować także wcześniejsze rozdziały. Iz 50 rozpoczyna się wyrażeniem „Tak mówi Pan” (Iz 50,1). To Pan mówi: „Oto Ja swoją groźbą osuszam morze, obracam rzeki w pustynię (...). Oblekam niebiosy na czarno i przyodziewam je w wór jak w odzienie” (Iz 50,2-3). W kolejnych wersetach „Pan” mówi o tym, co „Wszchemogący Pan” uczynił dla Niego. Tak więc Pan oświadcza: „Wszchemogący Pan dał mi język ludzi uczonych, abym umiał spracowanemu odpowiedzieć miłym słowem” (Iz 50,4); „Wszchemogący Pan otworzył moje ucho, a ja się nie sprzeciwiłem ani się nie cofnąłem” (Iz 50,5); „Wszchemogący Pan pomaga mi, dlatego nie zostałem zhańbiony” (Iz 50,7); „Oto Wszchemocny Pan pomaga mi, kto mnie potępi?” (Iz 50,9).

W kolejnym wersecie (Iz 50,10) występuje objaśniający paralelizm:

- A. „Kto wśród was boi się Pana, niech słucha głosu jego sługi.
- B. Kto chodzi w ciemności i nie jaśnieje mu promień światła,
- A'. ten niech zaufa imieniu Pana i niech polega na swoim Bogu!”

Jest oczywiste, że *Sługa* występuje równolegle z *Panem* w sekcji A., jak *Bóg* występuje równolegle z *Panem* w sekcji A'.

Ellen G. White, komentując ten rozdział, napisała: „Czy Obiecany nie przepowiedział o sobie przez Izajasza: „Mój grzbiet nadstawiałem tym, którzy biją, a moje policzki tym, którzy mi wyrwywają brodę; mojej twarzy nie zasłaniałem przed obelgami i pluciem” (Iz 50,6)?” (Ellen G. White, *Krzyż i miecz*, wyd. 2, Warszawa 2018, s. 128).

Mesjasz - cierpiący Sługa. Iz 52-53 w kilku etapach przedstawiają jeden z najpełniejszych starotestamentowych obrazów Mesjasza. Po pierwsze, rozdziały te ukazują Mesjasza jako Króla (Iz 52,7-8), a po drugie jako Zbawiciela i Odkupiciela (Iz 52,9-15). Trzeci etap ukazuje Mesjasza w Jego męce (Iz 53). To studium zaczniemy od ostatniego etapu, gdy wydaje się, że autor przedstawił te etapy w kolejności odwrotnej do kolejności chronologicznej.

Jeśli pójsz za natchnioną interpretacją, nie ma wątpliwości, że ów cierpiący Sługa to Jezus Chrystus. W *Ewangelii Jana* czytamy: „Aby się wypełniło słowo proroka Izajasza, jakie wypowiedział: Panie, któż uwierzył wieści naszej, a komu objawiło się ramię Pana? (...) To powiedział Izajasz, gdyż ujrzał chwałę jego i mówił o nim” (J 12,38.41).

Jest oczywiste, że męka i śmierć Sługi jest zastępczą ofiarą: „Lecz on nasze choroby nosił, nasze cierpienia wziął na siebie” (Iz 53,4). „Lecz on zraniony jest za występki nasze, starty za winy nasze. Ukarany został dla naszego zbawienia” (Iz 53,5). „Pan jego dotknął karą za winę nas wszystkich” (Iz 53,6). „Sprawiedliwy mój sługa wielu usprawiedliwi i sam ich winy poniesie” (Iz 53,11).

Ellen G. White komentuje: „Paweł wykazał, jak ściśle Bóg powiązał system ofiarniczy z prorocztwami dotyczącymi Tego, który miał być «jak jagnię na rzeź prowadzone» (Iz 53,7). Mesjasz miał oddać życie, być «ofiarą za grzech» (w. 10 BG). Patrząc przez wieki na sceny pojedynczej ofiary Zbawiciela, prorok Izajasz świadczył, że Baranek Boży «ofiarował na śmierć swoją duszę i do przestępców był zaliczony. On to ponosił grzech wielu i wstał się za przestępcami» (w. 12). Zbawiciel ukazany w prorocztwie miał przyjść nie jako doczesny król, by wyzwolić naród żydowski od ziemskich najeźdźców, ale jako jeden z nas, człowiek żyjący w biedzie i pokorze, a wreszcie wzgardzony, odrzucony i zabity. Zbawiciel przepowiedziany w Piśmie Świętym Starego Testamentu miał złożyć siebie w ofierze za upadłą ludzkość, wypełniając w ten sposób wszystkie wymogi

złamanego prawa. W Nim miały się wypełnić symbole, a Jego śmierć na krzyżu miała nadać sens całemu żydowskiemu systemowi religijnemu” (Ellen G. White, *Krzyż i miecz*, wyd. 2, Warszawa 2018, s. 129).

Mesjasz - Odkupiciel i Król. Pieśń o Słudze w Iz 52 podkreśla dwa kolejne etapy dzieła mesjańskiego Sługi.

Po dokonaniu ofiarnego zadośćuczynienia Sługa umożliwi odkupienie swego ludu. „Gdy złoży swoje życie w ofierze, ujrzy potomstwo” (Iz 53,10). Podobne wyobrażenie występuje w Iz 52 (począwszy od drugiej połowy w. 9). Scena odkupionego ludu obejmuje już nie tylko obraz cierpiącego Sługi, ale raczej odważnego wojownika, który „obnażył swoje święte ramię” (Iz 52,10). Święte ramię jest symbolem Jego mocy, dzięki której możliwe jest zbawienie Jego ludu.

Scena w Iz 52 imponuje mocą i majestatem. Jej sednem jest obraz wodza, wywyższonego przywódcy: „Będzie nader wywyższony i bardzo wysoko wyniesiony” (Iz 52,13).

Istnieje znakomity powód tego wywyższenia - powodzenie Jego misji. Pan oznajmia wywyższenie Jego Sługi ze względu na Jego skuteczną ofiarną śmierć za grzechy Jego winnego ludu i pogan (zob. F. Duane Lindsey, *The Servant Songs: A Study in Isaiah*, Chicago 1985, s. 138).

Choć „zeszpecony, niepodobny do ludzkiego był jego wygląd, a jego postać nie taka jak synów ludzkich”, to jednak „liczne narody” i „królowie zamkną przed nim swoje usta” (Iz 52,14-15).

Wszystkie narody będą świadkami Jego wywyższenia, gdyż, jak czytamy, będzie On wywyższony „na oczach wszystkich narodów i oglądają wszystkie krańce ziemi zbawienie naszego Boga” (Iz 52,10).

Kolejny etap pieśni (choć, technicznie rzecz biorąc, w kolejności występowania w *Księdze Izajasza* etap ten jest *pierwszy*) to Mesjasz jako Król. Mesjasz odkupił swój lud - Jego dzieło jest dokonane. Teraz posłańcy Króla mówią „do Syjonu: Twój Bóg jest królem” (Iz 52,7). „Twoi strażnicy podnoszą głos, razem radośnie wykrzykują” (Iz 52,8), i jak zostało ogłoszone wcześniej, „potężna będzie władza i pokój bez końca” (Iz 9,6).

Bóg nie tylko odkupi swój lud z ucisku, udręki i zniewolenia przez obce narody, w tym zwłaszcza Babilon, by przywieść go do ojczyzny i Jerozolimy. Pośle także Jezusa Chrystusa jako cierpiącego Sługę, by umarł na krzyżu i odkupił z niewoli grzechu swój lud i całą ludzkość, która Go przyjmie. Pewnego dnia On zabierze swoich odkupionych do domu i będzie panował na zawsze.

W adwentystycznym komentarzu biblijnym czytamy: „Przepowiedziane tu wyzwolenie dotyczyło po pierwsze starożytnego Izraela uciskanego przez inne narody (zob. Iz 40,1; 44,28-45,13), a następnie większego wyzwolenia z grzechu i zła przez cierpiącego Sługę (zob. Iz 41,8; 42,1) z Iz 53, Mesjasza. (...) Jego moc wyzwolenia Jego ludu i triumfu ewangelii dowodzi, że to On, a nie szatan, panuje nad światem” (*Seventh-day Adventist Bible Commentary*, t. 4, s. 287).

Część III: Zastosowanie

1. W tej lekcji studiowaliśmy obraz Mesjasza jako cierpiącego Sługi. Dlaczego Pan postanowił objawić siebie w roli Sługi? Przeczytaj Iz 52-53 zastanawiając się nad odpowiedzią.

2. Jak rozumiesz Iz 53,10: „Panu upodobało się utraścić go cierpieniem”? Jak apostoł Paweł pomaga nam zrozumieć tę tajemnicę, pisząc: „On tego, który nie znał grzechu, za nas grzechem uczynił, abyśmy w nim stali się sprawiedliwością Bożą” (2 Cor. 5,21)?

3. Nasza nadzieja leży w tym, że Bóg, który wyzwolił swój naród w przeszłości, w nieodległej przyszłości przyjdzie, by zabrać swój lud do Nowego Jerozalemu. Według *Księgi Izajasza* wiele królestw istniało na scenie dziejów świata, ale jedno po drugim przeminęły. Jaki będzie los królestwa Mesjasza? Jak długo będzie trwać panowanie „Syna Człowieczego”? Przeczytaj Dn 7,14: „I dano mu władzę i chwałę, i królestwo, aby mu służyły wszystkie ludy, narody i języki, Jego władza - władzą wieczną, niezmienną, jego królestwo - niezniszczalne”.